

Abstrakt

Rodina Lamblových patřila k předním intelektuálním rodinám v Čechách v druhé polovině 19. století. František Sudimír se stal významným hospodářským úředníkem, Karel Milan uznávaným hospodářským pedagogem, Vilém Dušan proslaveným lékařem a Jan Baptista zemědělským odborníkem a organizátorem hospodářského školství. Dospělosti se dožilo osm sourozenců Lamblových, čtyři sestry (Marie, Barbora, Eliška, Anna) a čtyři bratři. Všichni bratři založili vlastní rodiny, ze sester se vdala jen nejmladší Anna.

Bratři i sestry Lamblovi se angažovali v českém vlasteneckém životě (např. Vilém Dušan byl v roce 1848 politicky aktivní, dopisoval si mj. s Karlem Havlíčkem), sestry pak hlavně v ženském hnutí. Všichni dohromady tvořili po sedmdesát let kompaktní celek. Udržovali vřelé rodinné vztahy a podporovali se. Ani v dospělém věku neztráceli kontakt, sestry svým svobodným či ovdovělým bratrům vedly domácnosti a o bratry se obětavě staraly v místech jejich působení.

Tato diplomová práce se mapuje sourozenecké strategie a vytváří obraz konkrétního rodinného života na základě pozůstalostí z Literárního archivu Památníku národního písemnictví, přičemž pro tuto práci byla nejpodstatnější rodinná korespondence, dále deníky, zápisníky a vzpomínky. Cílem je také ukázat, jak významnou úlohu má soukromá korespondence a obecně pak egodokumenty při výzkumu středostavovského života v minulosti a zároveň na konkrétním příkladě prohloubit současné výzkumy o dějinách žen, dějinách dětství, výchovy dívek pro praktický život a přispět i k výzkumu dějin každodennosti.

Klíčová slova:

František Sudimír Lambl, Karel Milan Lambl, Vilém Dušan Lambl, Jan Baptista Lambl, Anna Cardová-Lamblová, Eliška Lamblová, Barbora Lamblová, Marie Lamblová, 19. století, vlastenectví, každodennost, rodinný život, sourozenecké vztahy, česká společnost, korespondence, egodokumenty.